

z obsahu:

- Úvod
- Viete o tom, že...
- Spoločenstvo okolo Slova...
- Oznamy
- Blahoželáme!
- Mládežnícke okienko :-)
- Stretnutie s Bohom
- Ešte je treba poďakovať!
- Kvíz
- Čítam - čítaš - čítame...
- Jedna otázka pre br. farára
Vladimíra Schvarca
- Rozpis služieb Božích

Zákon, pravda, milosrdenstvo

Žalm 119, 153-160: „Zhliadni na moju biedu a vytrhni ma, lebo som nezabudol na Tvoj zákon. Rozsúď môj spor a vykúp ma, podľa svojej reči obživ ma. Ďaleko je spása od bezbožníkov, lebo nehľadajú Tvoje ustanovenia. Veľké je Tvoje milosrdenstvo, ó Hospodine, obživ ma podľa svojich práv. Mnoho je tých, čo ma prenasledujú a sužujú, ale od Tvojich svedectiev sa neuchýlim. Keď vidím odpadlíkov, cítim odpor, lebo nezachovávajú Tvoje slovo. Pozri, veď milujem Tvoje rozkazy, ó Hospodine, obživ ma podľa svojej milosti! Pravda je jadrom Tvojho slova a všetko Tvoje spravodlivé právo naveky.“

V dnešnom prečítanom texte sa stretávame s tromi dôležitými pojmami: je to zákon, milosrdenstvo a pravda. Postrehli ste ich tam?

Zákon je v týchto veršoch spomenutý a opísaný viacerými výrazmi - konkr. „Tvoj zákon“, a potom „reč“, „ustanovenia“, „právo“, „svedectvá“ a „slovo“. Každý z týchto výrazov len umocňuje hodnotu Božieho zákona. Božia reč je zákon, Jeho ustanovenia sú zákon, Božie právo je platným zákonom od vekov až na veky, Jeho svedectvá sú pravdivé a Jeho Slovo je naplnením zákona do poslednej čiarky a bodky.

O Božom zákone toho ale vlastne veľa nevieme, pretože Jeho rozmer je pre náš ľudský rozum nepochopiteľný. Poznáme ľudský zákon a ľudskú spravodlivosť. Tomu ako tak rozumieme. Aj keď si tie naše zákony radi prispôbujeme a spravodlivosť meníme podľa okolností. Pre väčšinu z nás je vyjadrením Božieho zákona Desatoro. Poznáme ho, keď nie inde, aspoň na konfirmačnej príprave sme sa naučili jeho znenie. Ale úprimne – skúsili sme niekedy o desatore rozmýšľať do hĺbky? Pravdepodobne nie, pretože ak by sme to urobili, potom odsúdime seba samých.

Potom sme (my, kresťania) prišli na jednoduchšiu vec: dodržiavanie zákona nás aj tak nespasí, a preto je vlastne nepodstatné ho dodržiavať (aspoň tak si to niektorí radi vysvetľujú). A tak z úst mnohých ľudí počujem: „Ja verím...“, ale skutočnosť o tom nesvedčí!

Takže, ako je to s Božím zákonom? Aký je základný princíp Božieho zákona? Je potrebné dodržiavať Boží zákon a poznať ho, alebo je to nepodstatné, stačí len povedať: „Ja verím!“? R 13,10: „*Láska bližnému zle nerobí. Plnosťou zákona je teda láska.*“ Mt 22,37-40: „*Odpovedal mu: Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým srdcom, celou dušou a celou mysl'ou. To je veľké a prvé prikázanie. A druhé je mu podobné: Milovať budeš bližného ako seba samého.*“

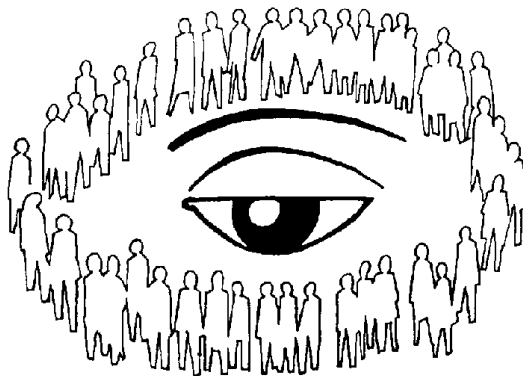
Na týchto dvoch prikázaniach sa zakladá celý zákon aj proroci.“

Z týchto slov je jasné jedno: Obsahom Božieho zákona je jedno jediné slovo – LÁSKA!!!

A náš vzťah k Božiemu zákonu je potom vyjadrený prostredníctvom Pána Ježiša Krista, ktorý je dôkazom Božej lásky: „*Nemyslite si, že som prišiel zrušiť zákon alebo prorokov; neprišiel som zrušiť, ale naplniť; lebo veru vám hovorím: Dokiaľ sa nebo a zem nepominú, nepominie sa ani jediné písmenko, ani jediná čiaračka zo zákona, kým sa všetko nestane.*“ (Mt 5,17-18).

Boží zákon ponúka vedenie, nie ospravedlnenie: „... *vediac, že človek nebýva ospravedlnený zo skutkov zákona, ale vierou v Krista Ježiša, aj my sme uverili v Krista Ježiša, aby sme boli ospravedlnení z viery v Krista, a nie zo skutkov zákona, pretože zo skutkov zákona nebude ospravedlnený nikto.*“ G 2,16

Boží zákon sme zaviazaní dodržiavať: Kaz 12,13: „*Na záver*“ (Pokračovanie na strane 7)

Viete o tom, že...

Viete... ako dnes vyzerajú židovské sviatky?

K ďalším židovským súčasným sviatkom patrí **ROŠ HAŠANA** alebo v preklade hlava roka. Je to židovský náboženský, no nie občiansky Nový rok. Prípadá na prvý deň siedmeho mesiaca židovského mesiaca a volá sa Tišri. Súvisí to s príkazom, ktorý dal Hospodin Izraelcom pri východe z Egypta: „*a začnete počítať mesiace*“, teda prvý v počítaní je Nisan. No začiatok roka je prvý deň siedmeho mesiaca. Od Tišri sa počítajú aj roky podľa éry stvorenia. V našom kalendári tento sviatok väčšinou vyjde niekde v prvých troch septembrových týždňoch.

Nový rok je dňom zúčtovania za všetky skutky minulého roka a pripravuje sa naň už posledný mesiac starého roka – Elul. Táto príprava má rituálny charakter, to znamená, že sú predpísané modlitby, rôzne obrady a pôsty. Majú vyviest' človeka z ľahostajnosti a obrátiť jeho myslenie k Bohu. Podstatou sviatku je duchovné znovuzrodenie. Nie je to žiadna hlučná oslava, ako je tomu u nás, ale ponorenie sa do seba, meditácie, sebakúmanie.

Podľa židovskej tradície v tento deň Boh rozhoduje o budúcnosti každého človeka v novom roku a skúma jeho minulé činy. Človek má svoju budúcnosť určenú, ale nie nemennú. To znamená, že židia veria, že svoju budúcnosť v novom roku môžu ovplyvňovať a meniť. **Na to slúži poznanie vlastných chýb a úprimné pokánie vedúce na zmierenie s Hospodinom.**

Sviatok Roš hašana je spomínaný v Talmude ako výročný deň stvorenia sveta – teda šiesteho dňa, kedy Adam urobil prvé kroky. Na tento deň pripadá i narodenie Izáka, deň jeho obetovania a Samuelove narodeniny. Zároveň sa na tento deň viaže aj nádej do budúcnosti, teda príchod mesiášskej ríše pokoja a s ním aj plnej harmónie. Je to deň zodpovednosti pred Bohom. Každý je zodpovedný za seba, ale všetci spolu za Izrael a Izrael za celý svet.

Typickým obradom v synagóge v tento deň je trúbenie na rohu **Šofar** pripomínajúce hrmenie počas zjavenia na Sinaji. Vonkajším znakom pokánia a pokory je použitie bielej farby, biela je opona na svätostánku, pokrývka kantarového pultu a pokrývka hlavy mužov.

Z domácich zvykov na Roš Hašana treba spomenúť aj prípravu sladkých jedál. Sladkosť pokrmov má privolať sladký rok.

Roš Hašana otvára celý rad sviatočných dní, ktoré sú nazývané Veľké Sviatky a je spojený s najvýznamnejším dňom židovského roka **Jom kippur**.

Obdobie medzi týmito dvoma sviatkami je obdobie vnútornej meditácie a duchovnej aktivizácie. Obidva tieto sviatky sa nazývajú sviatkami pokánia.

Jom Kippur (deň zmierenia) – v ďalšom čísle.

Použité z prednášky Mgr. Romana Porubána, seniora Tatranského seniorátu.

Spoločenstvo okolo Slova...

„Spoločenstvo okolo Slova a sviatostí a vyslané do sveta.“ Túto vetu som sa dočítal v knihe „Dynamika kresťanskej misie“, od Davida J. Boscha. Prechádza históriou, ktorá hovorí o misijných aktivitách, až prichádza do dnešnej doby. A celá veta znie: „Misia nevychádza primárne od pápeža, ani z misijného rádu, spoločnosti či synody, ale zo spoločenstva zhromaždeného okolo Slova a sviatostí a vyslaného do sveta.“ Keď sa trochu poobzeráme okolo seba, tak zbadáme, že sa to takto deje, ale najmä, že je to nutné.

Zvykneme povedať, že pri výchove detí je veľmi dôležitá samozrejme rodina, škola, ale aj vplyv kamarátov, teda okolia. To mi iste rodičia dajú za pravdu. Deti si vytvoria skupinu, ktorá zdieľa spoločné názory, potom aj spoločne konajú, nakoniec príde dospelosť a ukáže sa realita, ktorá bola pestovaná práve v skupine kamarátov. Ľahšie sa odpovedá na otázky v skupine, ako sám. A ešte – inak sa odpovedá na otázky v skupine, ako sám. To sa dá postrehnúť najmä v skupine mladých ľudí. Takéto skupiny niečo spája. Jedni majú radi autá, iní zase motorky, zase iní chodia do čitateľského krúžku, iní zasedia pri počítačových hrách. To spojivo je veľmi dôležité. Od spojiva sa odvíja aj konanie, vzájomné povzbudzovanie.

V inej knihe, „Bod zlomu“, od Malcolma Gladwella som sa dočítal, že „ak chcete dosiahnuť zásadnú zmenu v zmýšľaní a správaní ľudí, zmenu, ktorá by vydržala a bola príkladom pre ostatných, musíte okolo nich vytvoriť spoločenstvo, v ktorom sa môžu tieto nové názory uplatňovať, vyjadrovať a pestovať.“ Bratia a sestry, Pán Ježiš prišiel na svet, neabsolvoval univerzitu, ktorá by mu otvorila obzory pre naučené veci. A predsa založil cirkev, mal okolo seba apoštolov,

ktorí boli z radov rybárov a colníkov... Tí šírili evanjeliovú zvesť vo svojom okolí. Cirkev je stále tu. My sme spoločenstvo, ktoré sa schádza okolo Božieho Slova, sviatostí a aj tí, ktorí žijú vo svete. Náš vplyv je veľmi dôležitý. Pán Ježiš nám hovorí: „Vy ste soľ zeme“ Mt 5,13; „Vy ste svetlo sveta“ Mt 5,14. Nemusím vám pripomínať, čo znamená žiť bez svetla, alebo bez soli. Ale dôležitosť nášho konania, rád pripomeniem vám všetkým. Radi citujeme písmo, ktoré hovorí, že sme spasení skrze vieru, bez skutkov zákona - „Lebo milosťou ste spasení skrze vieru. A to nie sami zo seba; je to dar Boží; nie zo skutkov, aby sa nikto nechváľil.“ Ef 2,8. Uvedomujeme si, že sa nemáme čím chváliť, lebo iba milosť Božia je to, čo nás zachránilo, skrze vieru v Ježiša Krista. To znamená, že nemusíme robiť nič? Nie. Naopak, naša viera sa musí prejavovať. Nie je to intímna záležitosť, ale verejná. Apoštol Jakub píše: „Ale povie niekto: Ty máš vieru a ja mám skutky! Ukáž mi svoju vieru bez skutkov! Ja ti zo svojich skutkov ukážem vieru.“ Jak 2,18. To už nie sú skutky zákona, na zabezpečenie milosti, ale skutky viery, ktorú máme. Ak si uvedomíme, že sme spoločenstvom Božieho ľudu, budeme žiť svoju vieru a ukazovať skutkami viery na Pána Ježiša Krista, skrze ktorého sa nám dostalo milosti, tak budeme soľou a svetlom, aby sme iným svietili na Cestu, ktorou je Kristus. No a najdôležitejšie nakoniec. Nie sme v tom sami. Pán Ježiš zasľúbil: „Ajhľa, ja som s vami po všetky dni, až do konca sveta. Amen.“ Mt 28,20. A tak to nie je ani náš vplyv, ale vplyv Pána Ježiša.

Milosť Božia buď s nami.

Ján Brozman, zborový dozorca

Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor

- ⇒ Mimoriadny zborový konvent na svojom zasadnutí 21.9.2014 na základe odporúčania zborového presbyterstva **odsúhlasil výstavbu nájomných bytov na pozemku starej fary**, ako projektu podporovaného zo štátneho fondu rozvoja bývania.
- ⇒ Po rozhodnutí zborového konventu začíname podnikať postupné kroky, ktoré by mali viesť k stavebnému konaniu. Je to možnosť, ktorú sme zvolili preto, aby tento majetok nechátral a bol pre cirkevný zbor prínosom.
- ⇒ Sami viete, že už niekoľko rokov rozmýšľame v našom zbore nad tým, čo urobíme so starou farou. Riešeni už bolo niekoľko. Väčšinou však stroskotali na tom, že je to pre nás príliš veľká investícia a nevedeli sme nájsť ani vhodného investora.
- ⇒ Ak Pán Boh dá, mohlo by to byť riešenie, ktoré bude prínosom pre náš cirkevný zbor. Prosíme o vaše modlitby.

Blahoželáme!

1.10.2014 – 31.12.2014

50 rokov

Viera Richtariková, Kysak 356
Anna Fedorová, Drienovská Nová Ves

55 rokov

Euboš Čontofalský, Lemešany 153
Imrich Hajduk, Kysak 131
Emília Murňáková, Kysak 173

70 rokov

Ing. Dušan Liška, Trebejov 72
Rastislav Weiss, Trebejov 70

75 rokov

Štefan Straka, Kysak 312

80 rokov

Imrich Čop, Kysak 96

85 rokov

Karolína Straková, Kysak 92

Naším jubilantom srdečne blahoželáme a prajeme im Božie požehnanie!

(Ak tiež patríte medzi jubilantov, no nenašli ste sa v tomto zozname, povedzte to svojmu presbyterovi, prípadne dajte nám to vedieť na faru. Môže to znamenať, že nemáme váš evidenčný list.)

Mládežnícke okienko :-)

Ako každý rok, aj v tomto sme absolvovali letný detský tábor s názvom HRDINOVIA. Tentoraz sme s deťmi boli na Sigorde, kde sme boli ubytovaní v bývalej lesnej škole. Na každý deň bol pre deti pripravený program, pri ktorom boli rozdelení do skupín, keďže sme mali aj hojný počet maličkých detí. Každý deň sme sa učili o jednom z hrdinov a tému si pripravil vždy iný vedúci. Poobede nás čakali aktivity vo forme pracovných listov a rôznych hier pre starších, ale aj pre menších. K dispozícii sme mali veľký areál, kde sme pri peknom počasi trávili väčšinu dňa, ale mali sme aj nepekné počasie, a to sme sa hrali s deťmi vo vnútri v telocvični. Nechýbali ani tvorivé dielničky, kde si chlapci mohli vyrobiť luky a dievčatá pekné náramky alebo kľúčenky. Počas celého tábora boli možnosti, ako dostať medaily za rôzne aktivity - napríklad hladovka, mľčanie, biblické znalosti, šport, odvaha, do ktorých sa všetci zapájali veľmi radi. Bodoval sa aj poriadok na izbách. O stravu sa nám každý deň postarali naše pani kuchárky, ktoré nám vyvárali samé dobroty. Deti mohli získať aj žetóniky, za ktoré si mohli nakúpiť sladkosti v našom táborovom bufete. Aj večer nás čakal program, kde sme si zopakovali, o čom sme sa rozprávali doobeda, spievali sme, modlili sa a ďakovali pánu Bohu za náš výlet a za deti. Tak, ako na každom tábore, ani na našom nemohla chýbať skúška odvahy, ktorú mladší absolvovali večer, väčší v noci a všetci odvážni dostali samozrejme medaily za odvalu. V posledný deň nás čakala opekačka pri ohníku vonku, z ktorej mali deti veľkú radosť. Obstáli sme bez väčších úrazov, mali sme len niekoľko boľavých brušiek a hláv, ale bola s nami aj teta zdravotníčka, ktorá choré hlávky a brušká rýchlo vyliečila. V posledný deň, ako to už býva, sa deťom domov nechcelo, zjavne im bolo s nami dobre, a tak sa tešíme na ďalší rok a veríme, že sa k nám bude pripájať stále viac a viac detí.

R.S.

Boj o prežitie (Livov 2014)

Dňa 30.07.2014 sme sa vydali na dorastovo-mládežnícky výlet. Cestovali sme asi dve hodiny, až sme dorazili do Livova. Je to malá dedina obklopená lesom, v ktorej sme sa ubytovali na poľovníckej chate Vlčie. Keď sme dorazili, začali sme sa vybaľovať. Chata bola malá, a preto chlapci spali v stanoch.

Podstata všetkých tém bola v tom, ako sa máme pripraviť, čo so sebou zobrať a prečo vlastne ísť na cestu s Bohom.

Okrem tém sme mali rôzne hry a večerné dobrodružstvá. V jeden deň sme sa vybrali aj na túru. Chata mala len jednu kúpeľňu, preto sa chlapci rozhodli postaviť si v potoku vlastnú. Naš pobyt nebol len o hrách, ale aby sme uľahčili prácu tete kuchárke, rozdelili sme si službu v kuchyni.

Najviac sa mi na výlete páčilo množstvo hier, spanie v stanoch, jedenie v altánku a bufet s nanukmi. Na druhej strane je aj jedna vec, čo sa mi nepáčilo, a to, že sme si nenašli čas na ultimate frisbee. Napriek tomu sa mi výlet veľmi páčil. Odnášam si pekné spomienky a už sa teším na ten ďalší.

Matúš Petro
Vladimír Hajduk

Stretnutie s Bohom...

Mládežnícke okienko :-)

V poslednej dobe rozmýšľam, ako tráviť viac času s Bohom, a tak som sa s Ním začal rozprávať, kedykoľvek som si na to spomenul. Podobne som to začal praktizovať v mojom živote. Či už niekde na ceste, vo vlaku, keď som cestoval sám, alebo v MHD-čke, alebo keď som len niekde sedel, nemal nič na práci a mal trochu času pre seba. Začal som sa rozprávať s naším Otcom naozaj kedykoľvek som si na to spomenul. Krátke chvíle sa stali skvelými a dlhšie čakania ako keby ani neboli.

Tak som to spravil aj vtedy, keď sme sa vybrali 15. septembra na túru. A naozaj pozhnaný čas som mal aj počas tejto túry.

Bola to túra na Kriváň, čo isto nie je prechádzka ružovou záhradou, človek má čo robiť aby ju zvládol. A obzvlášť pre mňa to nebolo nič jednoduché, musel som sa viackrát premáhať, aby som šiel ďalej a absolvoval celú trasu. Pomáhali mi v tom aj ľudia, s ktorými som bol na tejto túre, no počas toho som cítil aj Božiu pomoc, v takejto možno obyčajnej veci, ale o to viac som za to vďačný. Čím dlhšie sme šli, tým lepší bol môj čas s Bohom.

Takto sa naozaj aj úplne obyčajné veci, obyčajné činnosti každodenného života môžu stať činnosťami, pri ktorých spoznáваме Boha, čo je podľa mňa úplne super. A tak sa aj obyčajná túra môže premeniť na skvelý čas strávený s Bohom.

Možno môžete aj vy skúsiť tráviť všedné chvíle každodenného života s naším Otcom.

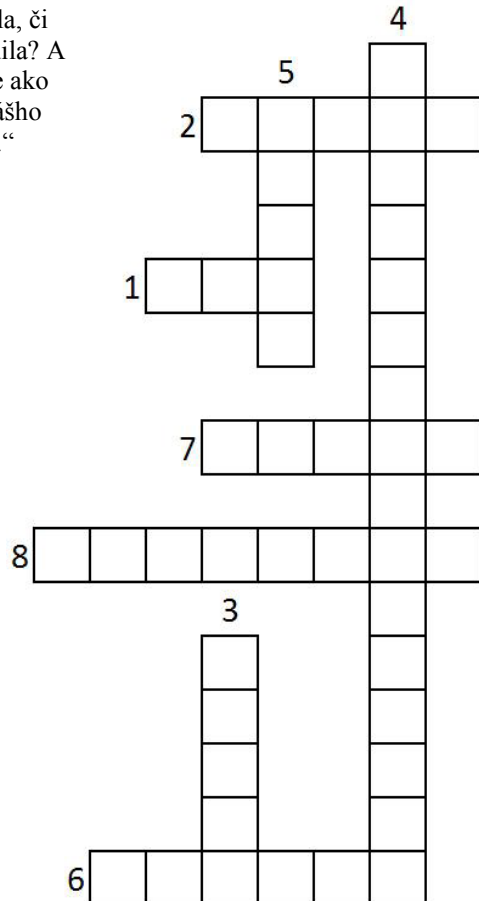
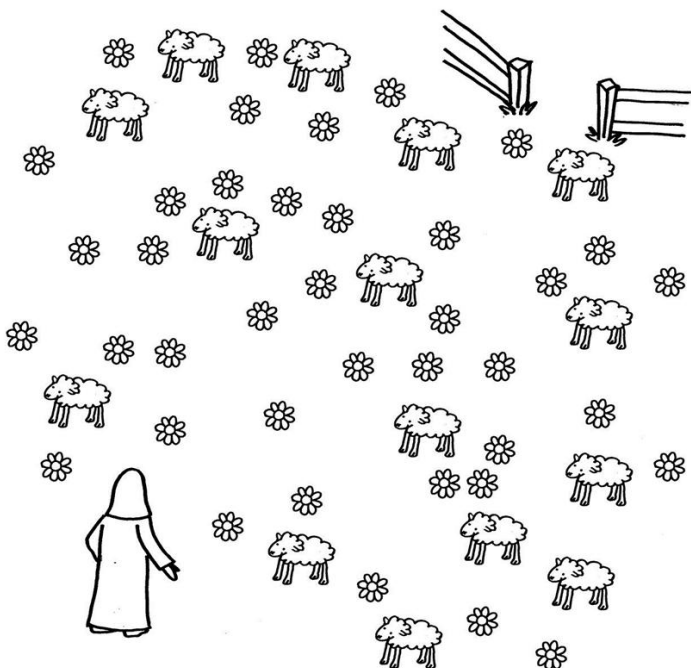
M.R.

Ahojte det'úrence!

V tomto čísle nášho Pútnika máme pre vás hneď 2 úlohy. Chceme sa pozrieť na podobenstvo o stratenej ovci, ktoré povedal Pán Ježiš (Matúš 18, 12-14). Na obrázku pastier zháňa svoje ovečky – pospájajte ovečky jednou čiarou tak, aby končila vo vchode do ohrady. A potom do tajničky doplňte slová, ktoré chýbajú v texte z Matúša. ☺

„Čo myslíte? Keby niekto mal ...1... ..2... a ...3... z nich by zablúdila, či nenechá tých4..... na5.... a nepôjde6.... tú, ktorá zablúdila? A keď sa mu ju podarí ...7... - veru vám hovorím - väčšmi sa jej raduje ako oným deväťdesiatim deviatim, ktoré nezablúdili. Tak nie je vôľa vášho Otca v8....., aby zahynul čo aj len jeden z týchto maličkých.“

Ešte je treba poďakovať!

Chvíľami som si myslel, či je vôbec potrebné v našom časopise spomínať, že sme v tomto roku opravili strechu kostola v Obišovciach, vymenili okná na kostole v Trebejove a vymenili podlahu v kostole v Kysaku. V poslednom čase sa nám darí rok za rokom urobiť nejakú väčšiu investíciu, či opravu. Zdá sa mi to niekedy ako taká banalita. Možno v inom zbere by o tom napísali dvojstranový článok do Evanjelického posla, aby všetci vedeli, čo dokázali. O našej oprave sa s najväčšou pravdepodobnosťou v Posle nedočítate.

Popravde nad takýmito príspevkami aj ja sám krútim nosom. Je to vec, ktorá je našou povinnosťou, keď nechceme, aby nám do kostola, kde sa nedeľu čo nedeľu stretávame, tieklo na hlavu. Nakoniec, **iba udržiavame v prijateľnom stave to, čo postavili naši predkovia.** Takže neviem, či to stojí za nejakú našu zvláštnu chválu. Ale na strane druhej to spomenúť treba. Možno raz niekto o 50 rokov bude zisťovať, kedy sa opravovala strecha na kostole a nájde to v našom zborovom časopise. Takže pre históriu je to vynikajúca vec.

No je tu ešte niečo, prečo musím napísať tieto riadky. Po poslednom seniorátom konvente som si uvedomil, že pre niečo iné túto opravu musíme trochu zviditeľniť. Celá naša cirkev, skoro každý jeden zbor, sa dnes borí s problémami typu: Nemáme peniaze na takú a takú opravu, nemáme na opravu strechy, nemáme na fasádu, nemáme peniaze na okná a riešia to cez rôzne projekty, zháňajú peniaze niekde zo zahraničia s otázkou, kto nám dá, aby sme si opravili kostol? Kto nám dá peniaze, aby sme si urobili lavice, či vymenili okná? Náš brat dozorca to povedal na konvente perfektne. Kto má opravovať niečo, čo je vaše, kto vám má na to dávať peniaze? Môj svokor je starosta a často sa mu stáva, že na obecný úrad prídu Rómovia s tým: Pán starosta, tečie mi do domu, treba mi opraviť strechu. Je to ich dom, ale čakajú, že obec im opraví strechu, aby im do domu netieklo, pretože stále žijú v tom, že sa o nich niekto iný bude starať. Niekedy mi to tak pripadá aj v cirkvi.

Ďakujem Bohu za to, že vy, bratia a sestry, ste pochopili, že je to náš kostol a je našou vecou, aby sme ho udržiavali v poriadku. A dnes, keď sa pozriem z okna fary a vidím novú strechu, viem, že tých 16,60 eur na opravu kostolov v našom zbere, ktoré sa zbierame, majú svoju logiku a že je to vidno.

Nie sme nijakí boháči, ale mimo 12,- eur cirkevného príspevku dať raz ročne 16,60 eur nás nezabije. V cirkevnom zbere sú to peniaze, za ktoré sa dá urobiť kus viditeľnej roboty. A zbadáte to na kostole v Obišovciach, v Trebejove, ale aj v Kysaku.

Je to vaša zásluha, bratia a sestry, je to váš záujem a vaša štedrosť, ktorá je aj na tej dokončenej streche v Obišovciach, nových oknách v Trebejove, ale aj vynovenej podlahe v Kysaku viditeľná.

Obišovce

Spomeniem ešte to, že plán bol začať s prácami ešte na jeseň. Presbyterstvo rozhodlo, že strechu necháme robiť tej istej firme, ktorá nám pred pár rokmi robila medený plech na veži. Predbežný odhad, ktorý sme dostali od pána Papeža bol 10 000,- eur s tým, že keď sa strecha odkryje, bude veďieť cenu povedať presnejšie. Na jeseň to však nevyšlo, majstri nemali čas a potom už bolo zlé počasie. Takže to ostalo tak. Zima bola dosť mierna. Viacerí ste určite rozmýšľali nad tým, kedy sa so strechou začne. Pamätám si, že sme 7. februára cestovali s bratom dozorcem na Generálne presbyterstvo do Bratislavy a cestou sme sa bavili o tom, že by už bolo dobre zavolať strechárom, aby na nás nezabudli. Zhodli sme sa, že budúci týždeň im bude treba zavolať. No v ten deň,

ešte počas rokovania, mi brat dozorca ukazuje mobil, že má neprijatý hovor. Volal pán Papež, kedy sa pustíme do strechy. Nazvať to len zhoda náhod?

Cena za novú strechu je 13 500,- eur. V prvej kalkulácii neboli zarátané časti strechy nad schodiskami na vežu a zachytávače snehu, ktoré stáli okolo 1300,- eur. Dokupovali sa ešte nejaké hranoly, ktoré bolo potrebné vymeniť, či posilniť. Vďaka Pánu Bohu vyšlo aj počasie, akurát, čo nám trochu zamokla sakristia, keď v ten prvý týždeň trochu zapršalo, pretože dosť fúkalo. 10 000,- eur sme už zaplatili, zvyšné peniaze, po dohode s konateľom firmy, budeme splácať postupne z prichádzajúcich milodarov. Strechu dokončili v piatok 4. apríla 2014 a v sobotu večer začalo pršať. Mám aj toto nazvať iba náhodou?

Trebejov

Tu to bolo trochu jednoduchšie, pretože peniaze si Trebejovčania našporili už skôr, a keď vo februári rozhodol konvent, že sa do toho pustia, stačilo vybrať z cenových ponúk tu správnu firmu. Vďaka však patrí aj tým, ktorí vybrali staré okná a všetko pripravili a podorábali aj potrebné omietky. A samozrejme ďakujeme aj sestrám, ktoré urobili poriadok.

Kysak

V Kysaku sa to tohto roku rozbiehalo veľmi pomaly. Pred jarnými prácami na záhradách sme akosi nestihli začať a tak to vyzeralo, že sa do toho ani tohto roku nepustíme. Nakoniec sme sa o tom bavili na presbyterstve a ja som si v hlave premyslel, že by bolo najlepšie začať niekedy na jeseň, keď už nebude toľko prác okolo domu. Aj som to tak navrhol, ale neprešlo to. Brat Slavko Kosturko vtedy povedal, že treba začať hneď a nešpekulovať. Takže sme začali hneď v pondelok 12. mája. A bol to skutočne dobrý nápad, niekedy netreba špekulovať, ale radšej robiť.

Musím povedať, že Kysačania si výmenu podlahy urobili najpedantnejšie. Radili sa s odborníkmi a aj keď to občas bolo dosť práce, myslím, že to stálo za to. Vďaka patrí všetkým, ktorí chodili poctivo na brigády, niektoré tváre sa tam opakovali ozaj veľmi často.

S vypratávaním kostola a vynášaním lavíc sme začali 12. mája, a 27. júla sme mali už bohoslužby v opravenom a vyčistenom kostole. Vďaka aj za makadam, ktorý sme dostali zdarma a to nás nepriamo dotlačilo k tomu, že sme aj celý kostol obkopalí a odvodnili.

Celá oprava nás stála necelých 4 600,- eur. Cenu vašej dobrovoľníckej práce neviem vyčíslit, ale určite vám to vo svojom požehnaní vynahradí Pán Boh. Poďakovanie za opravu kostola patrí všetkým, ktorí pracovali manuálne, ktorí prispeli akýmkoľvek materiálom na opravu, ktorí poskytli priestory na uskladnenie vecí z kostola, ktorí veci viedli organizačne, ktorí zabezpečovali nákup a prístup rôznych materiálov, ktorí priniesli občerstvenie pre brigádnikov aj tým, ktorí nemohli pomôcť, ale vo svojich modlitbách mysleli na všetkých tých čo pracovali.

Vďaka patrí predovšetkým Pánu Bohu, že nám bol všetkým nápomocný aj pri práci, aj pri rôznych rozhodnutiach a s jeho pomocou sme to zvládli.

Teším sa a tešte sa aj vy, bratia a sestry, z pozhnanej práce, ale aj z toho, že sme si uvedomili, že kostoly, ktoré v zbere máme, sú na našej zodpovednosti, a je vecou každého jedného z nás, mladého či starého, aby sme na ne mysleli.

Ďakujeme, Bože, za zadarmo dokončené dielo.

JP

(Pokračovanie zo strany 1)

všetkých rečí počuj: Boha sa boj a Jeho prikázania zachovávaj, lebo to je povinnosť každého človeka.

Čo z toho všetkého pre nás vyplýva? 1J 2,4-6: „**Kto hovorí: Poznám Ho, ale nezachováva Jeho prikázania, je klamár a nieť v ňom pravdy. Ale kto zachováva Jeho slovo, v tom sa Božia láska stala naozaj dokonalou. A podľa toho poznávame, že sme v ňom. Kto hovorí, že zostáva v ňom, má žiť tak, ako žil On.**“

Ťažké? Nie je to tak, že od okamihu, kedy poznáme Božie evanjelium, sa už nemusíme zaoberať zákonom? Má ešte zákon pre nás zmysel? R 3,20: „...**pretože zo skutkov zákona nebude ospravedlnený pred Ním ani jeden človek, lebo zo zákona je poznanie hriechu.**“ – V dnešnom Žalme sme čítali: „...**nezabudol som na Tvoj zákon!**“ Platí to aj o nás? Iba vtedy, ak sme vo svojom živote nezabudli na Boží zákon, sa môže v plnej miere pri nás prejaviť **Božie milosrdenstvo.**

Milosrdenstvo (súciť), po latinsky "misericordia". V presnom preklade to znamená zľutovné srdce, teda srdce, ktoré sa dokáže nad druhým zľutovať, dokáže mu odpustiť, dať mu novú možnosť, ľudovo povedané šancu. Dnešný žalm nám pripomína, že Boh nám dal šancu znova vstávať, keď sme padli a chceme vstať: „**Veľké je Tvoje milosrdenstvo, ó Hospodine; obživ ma podľa svojich práv.**“ Ale aj to, že aj my sa k ľuďom máme správať podobne. Pán Ježiš dáva apoštolom moc odpúšťať hriechy. Hovorí im: „**Komu odpustíte hriechy, budú mu odpustené, komu zadržíte, budú zadržané.**“ Túto moc im udeľuje po svojom zmŕtvychvstání. Až po ukrižovaní sa otvorili prúdy milosti. Boh je milosrdný, teda dáva možnosť začať znova a dáva k tomu aj silu.

Podľa niektorých teológov je protikladom milosrdenstva závisť. Závisťou diavla prišli na svet hriech a smrť a milosrdenstvom prišlo odpustenie a život. Človek, ktorý druhému závidí, sa teší z toho, keď je druhý na tom horšie ako on. Je to presne ako v tom pravdivom vtipu o slovenskej náture. *Boh v ňom poníkol Slováčikovi, že mu dá, po čom túži, ale že susedovi dá dvakrát toľko. Niežeby nič nepotreboval. Zišli by sa aj peniažky, aj polia, aj domy... Ale pozeraj sa celý život na to, že sused má dvakrát viac? To teda nie! Preto si "pragmaticky" poprosil: "Pane Bože, tak mi teda vylúpni oko a susedovi obidve..."*

Byť milosrdný znamená trebárs aj tešiť sa z úspechu, zdravia aj bohatstva druhého. Znamená to dopriať múdrejším a šikovnejším, aby sa mali lepšie ako my a dokonca sa tešiť z ich úspechu. Byť milosrdným znamená prestať závidieť a z celého srdca sa tešiť z toho, že niekto je v niečom lepší ako ja. Znamená to do-

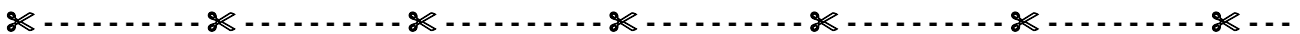
priať druhému z celého srdca, zľutovať sa nad tým, že ma predstihol. Prejaviť milosrdenstvo tiež znamená odpustiť to, čo by iní možno nikdy neodpustili, vždy znova a znova prejavíť porozumenie a pochopenie. Vždy nanovo otvárať svoje srdce ľuďom s vedomím, že môžeme byť zranení, porazení, potupení, vysmiati. Nie je to jednoduché. Ale toto nám daroval Boh v okamihu, kedy sme spoznali svoju hriechnosť a uvedomili si svoju slabosť! Dal nám novú šancu a príležitosť, nielen nanovo vstať a prijať dar večného života, ale tým, že nám Boh prejavil svoje milosrdenstvo, nám tiež dovolil, aby sme Ho nanovo zraňovali svojou neposlušnosťou. A On nám znova a znova odpúšťa.

Pravda – Pilát sa pýtal: „Čo je pravda?“ Pán Ježiš povedal Židom: „**Ked' vy zostanete v mojom slove, v pravde ste mojimi učeníkmi a poznáte pravdu, a pravda vás vyslobodí.**“ (J 8,31-32). A my dnes za jedinu pravdu, tú skutočnú, považujeme najčastejšie svoju vlastnú pravdu. A vôbec nás netrápi, že naša vlastná pravda nám dodá prílišné sebavedomie a privedie k pýche. Sformuje nás na šikovných kresťanov, ktorí majú riešenia a návody na všetko, ale tiež sa budeme viac a viac vyhýbať priamej konfrontácii s Božím Slovom a so samotným Pánom Ježišom Kristom, ktorý je skutočnou PRAVDOU.

Naša pravda sa musí prispôbovať dobe a situácii a to z jednoduchého dôvodu – v nových okolnostiach stráca moc a jednoducho nefunguje. A hoci sa tú našu pravdu snažíme neustále dokazovať, vždy príde niekto, kto ju vyvráti, alebo naruší jej autoritu. – Božiu pravdu sa vyvrátiť ešte nikomu nepodarilo. A to aj napriek tomu, že si k tomu ľudia osvojili rôzne postupy a nástroje, akými sú vedecké teórie, životné skúsenosti, rôzne bádania, filozofické smery a pod.

Skutočná pravda nemá rôzne uhly pohľadu. Má len jeden pohľad - a ten je Boží. Môžeme ju skúmať, podrobiť bádaniu, ale verte mi, nevytvoríme lepšiu pravdu, ako je tá Božia. Uznávam, nie je jednoduché prijať ju vo svojom živote a podľa nej žiť. Na prvý pohľad nám dáva mnohé obmedzenia. Ale v skutočnosti nás oslobodzuje k tomu, aby sme pred Bohom mohli žiť čistý, spravodlivý a bezúhonný život. A to nie je obmedzenie, ale výsada! „**Poznate pravdu, a pravda vás vyslobodí...**“. Pravda je jadrom Božieho zákona i Jeho milosrdenstva voči nám. Vyznajme preto aj dnes spolu so žalmistom: „... **nezabudol som na Tvoj zákon! Veľké je Tvoje milosrdenstvo, ó, Hospodine... pravda je jadrom Tvojho slova!** A dôsledok? Budeme žiť! Večne! Amen.

Monika Beňová, zb. fárarka CZ Rankovce

Milí dospeláci ☺

Opäť pre Vás máme časť Biblie na preštudovanie a samozrejme odpovede na tieto otázky nenájdete nikde inde ako práve v Liste Kolosenským. Tak príjemné študovanie a hľadanie ☺

1. O čo prosí Pavol pre Kolosenských? _____
2. Aké prívlastky dáva v prvej kapitole Kristovi? _____
3. Ako je v prvej kapitole nazvané evanjelium? _____
4. Prečo Pavol považuje za užitočné učiť ostatných ľudí? _____
5. Aké poklady sú skryté v Kristovi? _____
6. Čím sa nemáme nechať strhnúť? _____
7. Čo píše o jedení, pití a sviatkoch? _____
8. Ako označuje v tretej kapitole lásku? _____
9. Aká má byť vždy naša reč? _____

Čítam - čítaš - čítame...

Čo sa stane, ak dovoľíš láske dotknúť sa svojho srdca? Boh ťa nemiluje preto, že si bezchybný, ani preto, že si dokonalý človek, miluje ťa jednoducho preto, že si.

V knihe *Nepochopiteľná láska* John Ortberg približuje Boha, ktorého si dávno túžil stretnúť. Otca, ktorý ťa miluje od hlavy po päty ako svoje dieťa a ktorý sa intenzívne snaží, aby si v živote cítil najväčšiu možnú radosť. Autor ťa privedie k najhlbšej podstate existencie Boha, aby si objavil Jeho zapálenú a vášnivú lásku, ktorá len dáva a dáva. Zaoberá sa tým, aké premieňajúce účinky má láska, ktorú preukázal Pán Ježiš, na náš život. Zároveň ti ukazuje, že svojho partnera, rodinu, priateľov a celý okolitý svet môžeš milovať rovnako praktickou a premieňajúcou láskou, akú rozdával Ježiš.

Pri čítaní tejto knihy som sa často radoval, a neutíchajúca radosť mi ostávala ešte dlho po jej odložení do poličky. Bolo to tým, že mi Duch Svätý ukazoval, aká veľká je Božia láska ku mne. Ako veľmi ma On miluje. Mám istotu, že Boh ma miluje svojou bezpodmienečnou láskou a ja nemôžem urobiť vôbec nič, aby ma miloval viac alebo menej (Rim.8,31-39; 1.Kor. 13; 1.Jána 4,8). Pán Boh sa dotýkal môjho srdca, a počas pozhnaných dní strávených pri čítaní tejto knihy mi dával spoznávať svoju lásku, takú aká je. Veľmi často mi vyšli slzy do očí, pretože som si uvedomoval, ako málo poznám Pána Boha, ako málo študujem Jeho slovo - Bibliu - kde je krásne popísané, ako bezvýhradne ma On

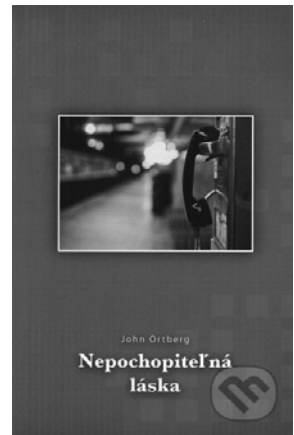
miluje. Skutočná láska venuje pozornosť, povie pravdu aj keď bolí, napomenie, ak brat koná nesprávne, dáva život... "Prečo sa v noci oddávaš prepínaniu kanálov a hľadaniu života, ktorý ťa má rozosmiať, vyvolať strach či jednoducho vyvolať emócie, namiesto toho, aby si život skutočne žil?... Prečo sa vyčerpávaš v práci, hľadajúc povýšenie a prospech, ktorý ti nedokáže priniesť?" (str. 87). V knihe nachádzame množstvo praktických príkladov lásky v ľudskom živote.

Odstraňovaním obáv a mylných predstáv o Bohu, budeš vďaka knihe *Nepochopiteľná láska* stáť tvárou v tvár Láске, ktorá oslobodzuje a dodáva silu milovať.

Ak hľadáte niečo na čítanie, určite neváhajte siahnuť po tejto knihe.

©

B.R.

Jedna otázka pre br. farára Vladimíra Schvarca

V poslednom čase sa v našej spoločnosti veľmi často otvára otázka homosexuálov, ich práv v spoločnosti, ale aj ich nárokov. Aký je váš pohľad na tento nový trend v našej spoločnosti. Čo si o tom myslíte, a aký postoj by sme my kresťania k nim mali zaujať?

„Tak stvoril Boh človeka na svoj obraz; na Boží obraz ho stvoril; ako muža a ženu ich stvoril. Potom ich Boh požehnal a riekol im: Plodte a množte sa a naplňte zem... ..A Boh videl všetko čo učinil, a hľa bolo to veľmi dobré. / 1M 1;27-28,31/

Ak sledujeme vývoj v našej spoločnosti, vidíme, že v posledných rokoch a mesiacoch, ziskava čoraz viac celospoločenský rozmer problematika „inakosti“. Hlavnou zásluhou elektronických médií záujem o homosexualitu a jej praktizovanie sa zintenzívnil. Rozhlas či televízia čoraz častejšie zaraďujú do svojich programov otázku homosexuality. Prezентujú správy, že ten alebo onen známy umelec je tiež „iný“, no o následkoch konania takýchto ľudí však mlčia. Je to múdre konanie? Druhým problémom prečo sa touto témou zaoberáme je fakt, že v spoločenstve európskych štátov sa pozerá na tento problém čoraz liberálnejšie a hlasy hovoriace proti sa kvalifikujú ako rasistické, fundamentalistické a diskriminačné. Je to normálne?

Za rovnako nemúdra a nenormálnu považujem neexistenciu názorov k tejto problematike pre verejnosť od renomovaných psychológov, biológov ale aj teológov, cirkevných predstaviteľov a duchovných. Všetci máme predsa pred Bohom zodpovednosť za vývoj súčasnej generácie, a vyhýbanie sa a možno strach povedať svoj názor a hľadať skutočnú pravdu, túto zodpovednosť z nás nezoberie.

V úvode citujem ten prvý príkaz Stvoriteľa, ktorým zakladá existenciu života a jeho zachovania pre večnosť, výlučne na základe vzťahu muža a ženy. Uvedomujem si, že bez neho by to nebolo možné, že nič iné ho nemôže nahradiť. Bez neho prestane svet existovať. No pri tom celkom reálne si musíme uvedomiť, že v mnohých ľuďoch existuje sklon k homosexualite. Problémom je len to, či sa prejaví alebo nie? Či sa objaví v správaní alebo nie? Ak sa teda zamýšľame nad tým z hľadiska a z pohľadu veriaceho kresťana, ponúka sa nám otázka: *Je homosexualita pre nás hriechom, chorobou alebo prijatým zvykom?*

Z pohľadu psychológa na základe predpokladov zdedeného genómu človeka dostávame možno trochu prekvapujúcu odpoveď, že to nie je ani hriech, ani choroba ale skôr prijatý zvyk, ktorý sa líši od priemeru. Otvplyvňujú ho dva faktory. Ten jeden je učenie – napodobňovanie správania sa obľúbeného vzoru. Tým druhým je tlak skupiny – tlak spoločenstva alebo menšej skupiny. No tým najdôležitejším faktorom sa javí neusporiadaný rodinný život. Nie homosexualita škodí rodine a manželstvu, ale množstvo nefunkčných manželstiev, chaos v manželských úlohách a neusporiadaný rodinný život ju môže spôsobiť a priviesť na svet rozličnými spôsobmi. Veľmi významnú úlohu tu zohráva aj liberálna ideológia, keď jej vplyvom sa neprirodené ponúka za prirodzené nielen čo sa týka sexualit, ale aj čo sa týka vzťahov a rodin-

ného života. Tak teda čo? Hriech, choroba, či prijatý zvyk? Všetci sme náchylní k zlému. Ak niekto objaví v sebe sklon k homosexualite, mal by sa kajať, ako pri každom inom hriechu. Hriech, zlo a odpadnutie od Boha je smrteľnou chorobou. Jedine Ježiš Kristus dokáže spasit človeka z každej hriechnej vášne, verím, že aj z homosexuality.

Biológ nás nechce sklamať, ale podľa neho homosexualita nie je v plnej miere dobrovoľne prijatá forma správania alebo biologickými faktormi spôsobené prejavenie sa inej sexuálnej orientácie. Podľa neho je to prejav veľmi zložitých psychosociálnych faktorov, ktoré ešte nie sú dostatočne preskúmané. Na základe overených výsledkov biologického skúmania je odhadovaný počet zastúpenia homosexuálov v populácii rozličných etníc 2 – 4%. Pri hľadaní súvisu s homosexualitou sa zedefinovali štyri odlišné biologické procesy: hormonálne vplyvy, imunologická povaha, existencia skupiny nervových buniek v mozgu, no najvýznamnejšie poznatky prináša genetika. Odpoveď na otázku: Je homosexualita hriechom? - biológ ako veriaci človek, na základe svedectva Biblie hovorí: *Áno!*, so zdôvodnením z Božieho slova: *„Hľa, ja všetko tvorim nové...“* a *„Ak je niekto v Kristu je novým stvorením...“*.

A s akými názormi na tento problém sa stretávajú veriaci ľudia v kostoloch a zhromaždeniach na celom svete? Žiaľ! situácia je veľmi zlá. Najmä čo sa týka protestantských cirkví na západe. Názory sú diametrálne odlišné, navzájom protichodné, čo vzbudzuje neistotu a duchovný chaos. Rastie počet spoločenstiev, ktoré homosexualitu prijímajú ako „inakosť“ a tvrdia, že Boh niekoho takto stvoril a máme ho tak chápať a prijímať. Niektoré slúžia špeciálne bohoslužby a žehnajú homosexuálnym párom...

Ti, ktorí poznáme Bibliu, s tým súhlasit nemôžeme a musíme praktizovanie homosexuality celkom zreteľne označiť ako hriechne a robiť všetko preto, aby sme žili príkladným životom. Božie slovo nám na mnohých miestach Starej a Novej Zmluvy /1M 19,11; 3M 18, 22-23; 3M 20,13; Rím 1,26-27, 1Kor 6,9.../ sprostredkuje Božiu vôľu a Jeho zákaz s prísnyms odsúdením tohto problematického správania sa. Je v tom dobrým radcom, lebo je vnuknuté Svätým Duchom, ktorý neklame a nikoho nechce zavádzať. Jeho svedectvom je, že homosexualita je hriechom, má zbor a každý veriaci veľkú úlohu, nevyľúčiť takto postihnutého zo svojho života a zo zboru. Postaviť ho do pôsobenia Božej lásky a Jeho pravdy, lebo som presvedčený, že Boh v Ježiši Kristu pripravil vyriešenie všetkých našich problémov. Kristus vzal na seba každý hriech a moc Jeho znovuzrodenia mení aj ten najhorší charakter človeka. Vo viere nám je Boh milostivý a ponúka pre každého nový život, a homosexuáli nie sú z neho vylúčení.

Vladimír Schvarc